

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Львів

28 червня 2022 року

Слідчий слідчого відділу Управління СБ України у Львівській області капітан юстиції Худевич Андрій Васильович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22022140000000040 від 31.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 111 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Полякова Вадима Станіславовича,
19.01.1977 року народження, громадянина
України, уродженця м. Львова, раніше
зареєстрованого за адресою: м. Львів, вул.
Грибова, буд. 1, кв. 2а, місце фактичного
проживання якого не встановлено, згідно
ст. 89 КК України раніше не судимого, який не
є адвокатом, депутатом та нотаріусом

про підозру в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, а також у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України у формі переходу на бік ворога у період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258 КК України:

Досудовим розслідуванням встановлено, що Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється

на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі - російська федерація) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдоутворення «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»).

Завданнями незаконно створеної «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки,

обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

При цьому, на керівників та учасників спеціально створених в структурі «ДНР» незаконних збройних формувань покладається забезпечення стійкості даної терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та Збройним Силам України у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, статус якої визначено постановою Верховної Ради України № 254-УІІ від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» та постановою Верховної Ради України № 252-УІІ від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» визначені у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, СІЛА, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 за № 106-VІІІ, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-УІІ, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-УІІІ.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території

Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконував обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», після чого на території Донецької та Луганської областей розпочато широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Наказом керівника Антитерористичного центру при СБУ № 33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення АТО визначено території Донецької та Луганської областей. Для проведення АТО, згідно з вимогами ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучено військові підрозділи Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

24 лютого 2018 року набрав чинності Закон України від 18.01.2018 № 2268-УІІ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», який визначає, що Антитерористична операція на Сході України буде проходити поряд із Операцією об'єднаних сил.

Поряд з цим, набрали чинності ряд нормативно-правових актів, які регулюють правовідносини, пов'язані із протидією терористичним організаціям на території східних регіонів держави, а саме: Закон України від 15.04.2014 № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Закон України від 12.08.2014 № 1632-УІІ «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції», Закон України від 02.09.2014 № 1669-УІІ «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань,

озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань російської федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Боротьба з іноземною окупацією, відповідно до пункту 4 статті 1 частини I Додаткового протоколу (Протокол I), від 08.06.1977 до Женевських конвенцій, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 12.08.1949, є формою збройного конфлікту.

Збройна агресія російської федерації на території Донецької області здійснювалася шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Після проголошення створення незаконного псевдодержавного утворення «ДНР», 20.06.2014 на сесії незаконно створеної Верховної Ради «ДНР» було прийнято Закон №15/04-ВС «Про Збройні сили Донецької народної республіки». Даний Закон визначає призначення, завдання, склад, чисельність, принципи побудови і діяльності, комплектування, дислокацію і керівництво збройними силами «ДНР».

Самопроголошеним Головою «ДНР» 12.11.2014 виданий указ № 418, згідно із яким створене незаконне збройне формування так званої ДНР – «Народна міліція», яке складається з 1-ого армійського корпусу «ДНР». Вказане формування дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів російської федерації.

До складу «1-ого армійського корпусу Народної міліції ДНР» з 2015 року входить структурний підрозділ – не передбачене законом збройне формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» з місцем постійної дислокації на тимчасово окупованій території у м. Донецьку та м. Сніжне Донецької області.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його

учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають важке озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає у здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур

Водночас, Поляков Вадим Станіславович, 19 січня 1977 року народження, будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив до її лав у складі незаконного збройного формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» 1-го армійського корпусу «ДНР» та з цього часу брав участь у діяльності вказаної терористичної організації.

При цьому, Поляков В.С., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме - має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блокпостів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боєприпаси та військову техніку).

Крім того, Поляков В.С. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ДНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону

органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

В подальшому, Поляков В.С. у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) прийняв присягу та наказом по особовому складу командувача так званої «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» призначений на посаду рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР».

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування – терористичної організації «ДНР», Поляков В.С., який використовував позивний «Поляк», був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї.

У складі зазначеного батальйону «Кальміус» терористичної організації «ДНР» Поляков В.С. у період з 2015 (більш точний час досудовим слідством не встановлено) по 24.02.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, виходив на лінії розмежування сил АТО/ООС та незаконних збройних формувань, під час яких здійснював вогневе прикриття діяльності диверсійно-розвідувальних груп шляхом здійснення обстрілів позицій підрозділів Збройних сил України.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Поляков В.С. підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Формулювання підозри:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України,

а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі – російська федерація) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдоутворення «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»).

Завданнями незаконно створеної «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

При цьому, на керівників та учасників спеціально створених в структурі «ДНР» незаконних збройних формувань покладається забезпечення стійкості

даної терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та Збройним Силам України у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, статус якої визначено постановою Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» та постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» визначені у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затверджене Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-VII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-VIII.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання

терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», після чого на території Донецької та Луганської областей розпочато широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Наказом керівника Антитерористичного центру при СБУ № 33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення АТО визначено території Донецької та Луганської областей. Для проведення АТО, згідно з вимогами ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучено військові підрозділи Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

24 лютого 2018 року набрав чинності Закон України від 18.01.2018 № 2268-УІІ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», який визначає, що Антитерористична операція на Сході України буде проходити поряд із Операцією об'єднаних сил.

Поряд з цим, набрали чинності ряд нормативно-правових актів, які регулюють правовідносини, пов'язані із протидією терористичним організаціям на території східних регіонів держави, а саме: Закон України від 15.04.2014 № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Закон України від 12.08.2014 № 1632-УІІ «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції», Закон України від 02.09.2014 № 1669-УІІ «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які

узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань російської федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Боротьба з іноземною окупацією, відповідно до пункту 4 статті 1 частини I Додаткового протоколу (Протокол I), від 08.06.1977 до Женевських конвенцій, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 12.08.1949, є формою збройного конфлікту.

Збройна агресія російської федерації на території Донецької області здійснювалася шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Після проголошення створення незаконного псевдодержавного утворення «ДНР», 20.06.2014 на сесії незаконно створеної Верховної Ради «ДНР» було прийнято Закон №15/04-ВС «Про Збройні сили Донецької народної республіки». Даний Закон визначає призначення, завдання, склад, чисельність, принципи побудови і діяльності, комплектування, дислокацію і керівництво збройними силами «ДНР».

Самопроголошеним Головою «ДНР» 12.11.2014 виданий указ № 418, згідно із яким створене незаконне збройне формування так званої ДНР – «Народна міліція», яке складається з 1-ого армійського корпусу «ДНР». Вказане формування дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів російської федерації.

До складу «1-ого армійського корпусу Народної міліції ДНР» з 2015 року входить структурний підрозділ – не передбачене законом збройне формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» з місцем постійної дислокації на тимчасово окупованій території у м. Донецьку та м. Сніжне Донецької області.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають важке озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає у здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур

Водночас, Поляков Вадим Станіславович, 19 січня 1977 року народження, будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив до її лав у складі незаконного збройного формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» 1-го армійського корпусу «ДНР» та з цього часу брав участь у діяльності вказаної терористичної організації.

При цьому, Поляков В.С., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме - має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «бломпостів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боєприпаси та військову техніку).

Крім того, Поляков В.С. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ДНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

В подальшому, Поляков В.С. у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим

слідством не встановлено) прийняв присягу та наказом по особовому складу командувача так званої «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» призначений на посаду рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР».

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування – терористичної організації «ДНР», Поляков В.С., який використовував позивний «Поляк», був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї.

У складі зазначеного батальйону «Кальміус» терористичної організації «ДНР» Поляков В.С. у період з 2015 (більш точний час досудовим слідством не встановлено) по 24.02.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, виходив на лінії розмежування сил АТО/ООС та незаконних збройних формувань, під час яких здійснював вогневе прикриття діяльності диверсійно-розвідувальних груп шляхом здійснення обстрілів позицій підрозділів Збройних сил України.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України:

Досудовим розслідуванням встановлено, що Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно дотримуватися Конституції України та законів України, не посягати

на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі – російська федерація) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдоутворення «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»).

Завданнями незаконно створеної «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

При цьому, на керівників та учасників спеціально створених в структурі «ДНР» незаконних збройних формувань покладається забезпечення стійкості даної терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на

прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та Збройним Силам України у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, статус якої визначено постановою Верховної Ради України № 254-УІІ від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» та постановою Верховної Ради України № 252-УІІ від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» визначені у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 за № 106-VIII, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-УІІ, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-УІІІ.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», після чого на території Донецької та Луганської областей розпочато широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Наказом керівника Антитерористичного центру при СБУ № 33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення АТО визначено території Донецької та

Луганської областей. Для проведення АТО, згідно з вимогами ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучено військові підрозділи Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

24 лютого 2018 року набрав чинності Закон України від 18.01.2018 № 2268-УІІ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», який визначає, що Антитерористична операція на Сході України буде проходити поряд із Операцією об'єднаних сил.

Поряд з цим, набрали чинності ряд нормативно-правових актів, які регулюють правовідносини, пов'язані із протидією терористичним організаціям на території східних регіонів держави, а саме: Закон України від 15.04.2014 № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Закон України від 12.08.2014 № 1632-УІІ «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції», Закон України від 02.09.2014 № 1669-УІІ «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VІІІ від 18.01.2018, діяльність збройних формувань російської федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях,

що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Боротьба з іноземною окупацією, відповідно до пункту 4 статті 1 частини I Додаткового протоколу (Протокол I), від 08.06.1977 до Женевських конвенцій, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 12.08.1949, є формою збройного конфлікту.

Збройна агресія російської федерації на території Донецької області здійснювалася шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Після проголошення створення незаконного псевдодержавного утворення «ДНР», 20.06.2014 на сесії незаконно створеної Верховної Ради «ДНР» було прийнято Закон №15/04-ВС «Про Збройні сили Донецької народної республіки». Даний Закон визначає призначення, завдання, склад, чисельність, принципи побудови і діяльності, комплектування, дислокацію і керівництво збройними силами «ДНР».

Самопроголошеним Головою «ДНР» 12.11.2014 виданий указ № 418, згідно із яким створене незаконне збройне формування так званої ДНР – «Народна міліція», яке складається з 1-ого армійського корпусу «ДНР». Вказане формування дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів російської федерації.

До складу «1-ого армійського корпусу Народної міліції ДНР» з 2015 року входить структурний підрозділ – не передбачене законом збройне формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» з місцем постійної дислокації на тимчасово окупованій території у м. Донецьку та м. Сніжне Донецької області.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають важке озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає у здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур

Водночас, Поляков Вадим Станіславович, 19 січня 1977 року народження, будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних

матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив до її лав у складі незаконного збройного формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» 1-го армійського корпусу «ДНР» та з цього часу брав участь у діяльності вказаної терористичної організації.

При цьому, Поляков В.С., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відноситься до збройних формувань, а саме - має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блокпостів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боєприпаси та військову техніку).

Крім того, Поляков В.С. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ДНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

В подальшому, Поляков В.С. у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) прийняв присягу та наказом по особовому складу командувача так званої «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» призначений на посаду рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР».

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування – терористичної організації «ДНР», Поляков В.С., який використовував позивний

«Поляк», був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї.

У складі зазначеного батальйону «Кальміус» терористичної організації «ДНР» Поляков В.С. у період з 2015 (більш точний час досудовим слідством не встановлено) по 24.02.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, виходив на лінії розмежування сил АТО/ООС та незаконних збройних формувань, під час яких здійснював вогневе прикриття діяльності диверсійно-розвідувальних груп шляхом здійснення обстрілів позицій підрозділів Збройних сил України.

В подальшому, політичне та військове керівництво російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

22 лютого 2022 року Президент російської федерації (далі – президент російської федерації) направив до Ради Федерації (далі – рада федерації) звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 05 год. президент російської федерації оголосив про прийняте рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року на виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в тимчасово окупованій Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який згодом продовжувався і діє на цей час.

В свою чергу, Поляков В.С., будучи громадянином України, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) та беручи з 2015 року участь в діяльності терористичної організації «ДНР» на посаді рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР», на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, умисно, керуючись ідеологічним мотивом, починаючи з 24.02.2022 виконував бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України.

Зокрема, Поляков В.С. 17.03.2022, перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області (більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено), виконуючи бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України, застосовуючи БМ-21 «Град», здійснював артилерійський обстріл позицій військовослужбовців Збройних сил України у м. Маріуполі Донецької області.

Крім того, 21.03.2022 Поляков В.С., перебуваючи в околицях населеного пункту Мелекіне Донецької області, будучи у військовому обмундированні та з вогнепальною зброєю серед інших військовослужбовців російської федерації та терористичної організації «ДНР», виконував завдання на блокпосту для здійснення збройного опору Збройним Силам України та іншим військовим формуванням України, у тому числі щодо перевірки осіб та транспортних засобів.

У такий спосіб Поляков В.С. будучи громадянином України, ігноруючи свій передбачений Конституцією України обов'язок щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно, з усвідомленням негативних наслідків своїх дій, маючи на меті завдати шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, та перейшовши 24.02.2022 на бік ворога у період збройного конфлікту, вчинив державну зраду.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Поляков В.С. підозрюється у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України у формі переходу на бік ворога у період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Формулювання підозри:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України

як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації (далі - російська федерація) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Донецької області, всупереч законодавству України, проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдоутворення «Донецька народна республіка» (далі «ДНР»).

Завданнями незаконно створеної «ДНР» є зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого

Конституцією України, вплив на прийняття рішень, вчинення та не вчинення дій органами державної влади України, шляхом застосування зброї, вчинення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, а тому, відповідно до абз. 19 ст. 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», є терористичною організацією.

При цьому, на керівників та учасників спеціально створених в структурі «ДНР» незаконних збройних формувань покладається забезпечення стійкості даної терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України.

З квітня 2014 року по теперішній час учасниками терористичної організації «ДНР», з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами державної влади і місцевого самоврядування, зокрема щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, здійснюються захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів інфраструктури на території Донецької області, акти застосування збройної сили проти держави України, чиниться збройний опір правоохоронним органам України та Збройним Силам України у відновленні територіальної цілісності України та забезпеченні правопорядку, вчиняються інші злочини.

Як наслідок, під контролем терористичної організації «ДНР» опинилась частина території Донецької області, статус якої визначено постановою Верховної Ради України № 254-УІІ від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» та постановою Верховної Ради України № 252-УІІ від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування».

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» визначені у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 за № 106-VІІІ, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за № 1596-УІІ, Постанові Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо

скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за № 145-УП.

07.04.2014 за поданням керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, погодженим із Головою Служби безпеки України, на території Донецької і Луганської областей розпочато проведення антитерористичної операції.

13.04.2014 через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України виконувач обов'язків Президента України Указом від 14.04.2014 за № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», після чого на території Донецької та Луганської областей розпочато широкомасштабну антитерористичну операцію (далі - АТО) із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Наказом керівника Антитерористичного центру при СБУ № 33/6/9 від 07.10.2014 районами проведення АТО визначено території Донецької та Луганської областей. Для проведення АТО, згідно з вимогами ст. 4 Закону України «Про боротьбу з тероризмом», залучено військові підрозділи Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

24 лютого 2018 року набрав чинності Закон України від 18.01.2018 № 2268-УІІ «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», який визначає, що Антитерористична операція на Сході України буде проходити поряд із Операцією об'єднаних сил.

Поряд з цим, набрали чинності ряд нормативно-правових актів, які регулюють правовідносини, пов'язані із протидією терористичним організаціям на території східних регіонів держави, а саме: Закон України від 15.04.2014 № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», Закон України від 12.08.2014 № 1632-УІІ «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції», Закон України від 02.09.2014 № 1669-УІІ «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», Указ Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року № 405/2014.

Згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24 лютого 2022 року переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України,

російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VІІІ від 18.01.2018, діяльність збройних формувань російської федерації та окупаційної адміністрації російської федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Боротьба з іноземною окупацією, відповідно до пункту 4 статті 1 частини І Додаткового протоколу (Протокол І), від 08.06.1977 до Женевських конвенцій, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 12.08.1949, є формою збройного конфлікту.

Збройна агресія російської федерації на території Донецької області здійснювалася шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

Після проголошення створення незаконного псевдодержавного утворення «ДНР», 20.06.2014 на сесії незаконно створеної Верховної Ради «ДНР» було прийнято Закон №15/04-ВС «Про Збройні сили Донецької народної республіки». Даний Закон визначає призначення, завдання, склад, чисельність, принципи побудови і діяльності, комплектування, дислокацію і керівництво збройними силами «ДНР».

Самопроголошеним Головою «ДНР» 12.11.2014 виданий указ № 418, згідно із яким створене незаконне збройне формування так званої ДНР – «Народна міліція», яке складається з 1-ого армійського корпусу «ДНР». Вказане формування дислокується в різних населених пунктах і місцевостях на тимчасово окупованій частині Донецької області та має загальну координацію та кураторів російської федерації.

До складу «1-ого армійського корпусу Народної міліції ДНР» з 2015 року входить структурний підрозділ – не передбачене законом збройне формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» з місцем постійної дислокації на тимчасово окупованій території у м. Донецьку та м. Сніжне Донецької області.

Вказане формування має організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають важке озброєння та військову техніку. В зазначеному формуванні визначено механізм вступу до нього, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставляться завдання щоденної діяльності, що полягає у здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур

Водночас, Поляков Вадим Станіславович, 19 січня 1977 року народження, будучи громадянином України, достовірно знаючи з розповсюджених повідомлень у засобах масової інформації та мережі Інтернет про проведення на території Донецької області України антитерористичної операції проти терористичної організації «ДНР», усвідомлюючи, що діяльність даної терористичної організації та її підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з ідеологічних мотивів, у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території у м. Донецьку (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) добровільно вступив до її лав у складі незаконного збройного формування «Окрема артилерійська бригада «Кальміус» 1-го армійського корпусу «ДНР» та з цього часу брав участь у діяльності вказаної терористичної організації.

При цьому, Поляков В.С., вступаючи до вказаного не передбаченого законом збройного формування - терористичної організації «ДНР», був достовірно обізнаний, що воно відносяться до збройних формувань, а саме - має організаційну структуру військового типу (поділяється на структурні підрозділи (групи, пости) з визначенням особового складу кожного з них, які носять формений одяг військового типу), характеризується наявністю єдиноначальності та субординації (невстановленими органами досудового розслідування особами здійснюється єдине керівництво зазначеними збройними формуваннями), використанням знаків розрізнення (нарукавних шевронів та інших предметів), має воєнізований характер завдань та методів здійснення з використанням вогнепальної зброї та військової техніки збройного опору підрозділам Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні антитерористичної операції на території Донецької та Луганської областей України та ставить перед собою специфічні завдання (утримання території окремих районів Донецької області, тимчасово непідконтрольних органам державної влади України, встановлення на території цих районів Донецької області військового стану (перевірка документів у осіб, чергування з вогнепальною зброєю на підконтрольних об'єктах, обладнання на території зазначених районів Донецької області так званих «блокпостів» для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим формуванням

України) та має для цього відповідні матеріальні засоби (вогнепальну зброю, боєприпаси та військову техніку).

Крім того, Поляков В.С. усвідомлював, що зазначений підрозділ терористичної організації «ДНР» не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування збройних формувань України.

В подальшому, Поляков В.С. у 2015 році, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) прийняв присягу та наказом по особовому складу командувача так званої «Народної міліції» терористичної організації «ДНР» призначений на посаду рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР».

Вступивши до непередбаченого законом збройного формування – терористичної організації «ДНР», Поляков В.С., який використовував позивний «Поляк», був забезпечений військовою формою, вогнепальною зброєю та боєприпасами до неї.

У складі зазначеного батальйону «Кальміус» терористичної організації «ДНР» Поляков В.С. у період з 2015 (більш точний час досудовим слідством не встановлено) по 24.02.2022, перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, виходив на лінії розмежування сил АТО/ООС та незаконних збройних формувань, під час яких здійснював вогневе прикриття діяльності диверсійно-розвідувальних груп шляхом здійснення обстрілів позицій підрозділів Збройних сил України.

В подальшому, політичне та військове керівництво російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам частини 4 статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

22 лютого 2022 року Президент російської федерації (далі – президент російської федерації) направив до Ради Федерації (далі – рада федерації) звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 05 год. президент російської федерації оголосив про прийняте рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року на виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в тимчасово окупованій Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року Указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини 1 статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який згодом продовжувався і діє на цей час.

В свою чергу, Поляков В.С., будучи громадянином України, перебуваючи на тимчасово окупованій території в м. Донецьк (більш точний час та місце досудовим слідством не встановлено) та беручи з 2015 року участь в діяльності терористичної організації «ДНР» на посаді рядового розрахунку БМ-21 «Град» реактивного артилерійського дивізіону окремої артилерійської бригади «Кальміус» (в/ч 08802) 1 армійського корпусу народної міліції «ДНР», на підставі наказів військового командування збройних сил російської федерації у межах загального плану захоплення території України у складі збройних сил російської федерації, умісно, керуючись ідеологічним мотивом, маючи на меті завдати шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, починаючи з 24.02.2022 виконував бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України.

Зокрема, Поляков В.С. 17.03.2022, перебуваючи у м. Маріуполь Донецької області (більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено), виконуючи бойові завдання, пов'язані із військовим захопленням території України, застосовуючи БМ-21 «Град», здійснював артилерійський обстріл позицій військовослужбовців Збройних Сил України у м. Маріуполі Донецької області.

Крім того, 21.03.2022 Поляков В.С., перебуваючи в околицях населеного пункту Мелекіне Донецької області, будучи у військовому обмундируванні та з вогнепальною зброєю серед інших військовослужбовців російської федерації та терористичної організації «ДНР», виконував завдання на блокпосту для здійснення збройного опору Збройними Силами України та іншим військовим

формуванням України, у тому числі щодо перевірки осіб та транспортних засобів.

У такий спосіб Поляков В.С. будучи громадянином України, ігноруючи свій передбачений Конституцією України обов'язок щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, діючи добровільно з усвідомленням негативних наслідків своїх дій та на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, перейшовши 24.02.2022 на бік ворога у період збройного конфлікту, вчинив державну зраду.

Слідчий слідчого відділу

Управління СБ України у Львівській області
капітан юстиції

Худевич Андрій Васильович

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –

прокурор відділу нагляду за додержанням законів
органами СБУ та Державної прикордонної служби

Львівської обласної прокуратури

Телефанко Олег Володимирович

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
 “___” год. “___” хвилин _____ 2022 року.

Захисник-адвокат _____

Повідомлення про підозру вручив, права роз'яснив:

Слідчий слідчого відділу

УСБУ у Львівській області

капітан юстиції

Худевич А.В.